

dygtig Næringsstand, men at man derimod vilde handle Klogt, dersom man aabnede en fri Afgang til Næring, vel vidende, at, om ogsaa En eller Anden kom indenfor Bommen, som ikke havde Noget at gjøre der, vilde han snart igjen komme paa Hovedet ud deraf.

Teszen: Jeg vilde blot bemærke, at det ikke har undret mig, at den ærede Ordfører stiller sig paa et meget idealt Standpunkt ved Betragtningen af Sagførerstillingen; han er jo selv et af Idealerne, og jeg troer derfor ikke, at det har kunnet forundre os. Men, naar han er gaaet saa vidt, at han har sagt, at det var Sagførernes Opgave at stifte Ret mellem Parterne, saa maa jeg dog tilstaae, at denne ideale Betragtning meget lidt holder Stik i det virkelige Liv. Det er snarere — og det kan vistnok ikke blive anderledes — deres Opgave at faae en lille Smule Uret gjort til Ret og i det Hele taget at betragte Sagen fra et eensidigt Standpunkt. Jeg troer, at den Opgave at stifte Ret mellem Parterne ligger til Domstolene, hvorimod det er den eensidige Betragtning af Spørgsmaalene, der er Sagførernes Sag. Naar det ærede Medlem har fundet, at der ikke var Anledning til at give nogen særlig Bestemmelse for Afdgangen til den offentlige Sagførervirksomhed, og har hentydet til, at jeg derved tænkte paa deels de offentlige Politisager, saasom Thendefager o. desl., og deels de egentlige Straffesager, saa skal jeg dog bemærke, at, navnlig hvad den sidste Deel af den offentlige Sagførervirksomhed angaaer, vil den Ordning af vor Retstilstand, som vi gaae imøde, have en overordentlig Betydning. Da vil jo den offentlige Anklager faae en Stilling, som gjør, at han bliver et meget vigtigt Led i Udviklingen af Retstilstanden og i selve Retshaandhævelsen. Men det er netop for at danne en Stamme for denne kommende Sagførerstand, at jeg troer, det vilde være ønskeligt, at der drages en skarp Grændse mellem Sagførernes private Virksomhed og den offentlige Virksomhed, de paa Statens Vegne udføre. Vi have allerede i forskellige Stillinger saadanne Sagførere, som netop kun ere henviste til at varetage den offentlige Interesse; vi have jo saaledes Kammeradvocaten, vi have Sp-

rigsprocureuren o. s. v. Jeg antager med det ærede kongevalgte Medlem (Fischer), at det ikke kan nægtes, at den reent private Virksomhed, hvorved jeg ikke blot forstaaer det, at være Commissionair for Folk, men tillige forstaaer det, at aflevere Indlæg i Retten og i det Hele taget at føre en Sag i Retten for en privat Person efter hans Anmodning, er en Næring, og naar det er bemærket, at man dog overalt i hele Verden ikke har fundet, at der var Jøie til at betragte denne Deel af Sagførervirksomheden som en Næring, saa er det dog, som den ærede Ordfører vistnok vil erindre, ved den national-oeconomiske Congress i Weimar for endeel Aar siden, hvor der var en stor Forsamling ogsaa af Jurister, blevet udtalt, at der ikke var nogen Grund til at undtage Sagførernæringen fra de almindelige Regler og Principer, efter hvilke Næring overhovedet væsentlig bør ordnes.

Justitsministeren: Ja, er Sagførervirksomheden en Næring — og jeg har ved Lovudkastets første Behandling fremhævet denne Side af Sagen —, saa er det tilvisse en Næring, med Hensyn til hvilken Staten har en væsentlig Interesse i, at den bliver godt besørget. Det troer jeg heller ikke modsiges af Nogen, og jeg er overbevist om, at der er ikke et eneste Medlem her i Thinget, som i noget Dieblisk misgjænder Betydningen af den Gjerning, som Sagførerne have at udføre her i Landet. Det har derfor undret mig, naar den ærede sidste Tale udtalte sig, som om det var Staten ligegyldigt, hvorledes Sagførelsen er ordnet, og hvorledes Borgerne kunne faae deres Sager vel førte. Det har undret mig saameget mere at høre en saadan Udtalelse af det ærede Medlem, som han jo ifølge sin Stilling har Leilighed til at vide, hvad Skade der kan tilspies ved en slet Sagførelse efter de for vor Proces nu gjældende Regler. Jeg havde ogsaa gjerne hørt, at det ærede Medlem havde fremført, at der her ikke alene var Tale om at indlevere Indlæg, men tillige om mundtlig Procedure for Retten; her er jo Tale om, at den Sagførerstand, som vi nu have, nødvendigvis maa kunne indeholde og afgive Væerne for den nye Retsforfatning, og det er klart,